

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

For nu at tage det første først: Vi er suverænt det mest proeuropæiske parti i det her Folketing. Vi ønsker at afskaffe forbeholdene. Fru Irene Simonsens parti ønsker at indføre nogle nye forbehold, særlig når det kommer til det område, vi her berører i dag, nemlig udlændinge. Der ønsker man ikke et europæisk samarbejde.

Jeg synes da, det må være rimeligt, at vi får slået fast, at det er os, der ønsker mest muligt europæisk samarbejde, og at det er Venstre og fru Irene Simonsen, der ikke har modet til at tage skridtet fuldt ud, for så kan man ikke føre den politik, man fører.

Med hensyn til det andet forstår jeg egentlig fru Irene Simonsen sådan, at fru Irene Simonsen er med på, at vi bør stille visse betingelser, og at vi derfor udmærket kunne gå ind på hr. Jørgen Arbo-Bæhrs tankegang.

Det, vi ønsker, er at skabe en større klarhed, for det er helt klart gennem den kritik, der også har været af administrationen af visumansøgninger, at der er behov for en større klarhed og gennemsigtighed, og det var derfor, jeg sagde, at det kunne være, at hr. Jørgen Arbo-Bæhrs og Enhedslistens forslag kunne medvirke til at skabe en sådan større klarhed.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne lige pointere om Venstres EU-politik, selv om det lyder, som om hr. Morten Østergaard er bedre orienteret om den, end jeg er, at jeg godt nok ikke tror, der er noget med, at vi siger, at vi aldrig nogen sinde vil ophæve nogen forbehold, men vi tager en debat om de her ting i den takt, der skal være. Det er noget helt andet.

Der er forskel på at have retskrav og opfylde visse betingelser. Der er altså et stort spænd her, må jeg sige til hr. Morten Østergaard, og et retskrav vil være i strid med Schengenreglerne.

Jeg går ud fra, at Det Radikale Venstre ikke har flyttet sig, siden man tiltrådte Schengenreglerne, og at Det Radikale Venstre stadig væk går ind for Schengensamarbejdet, som det er.

Jeg vil gerne have bekræftet, om Det Radikale Venstre stadig gør det, eller om man er ved at ændre sin holdning til EU og det samarbejde, der er der.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jamen det tager vi gerne en dacapo på. Vi er det mest proeuropæiske parti i Folketinget. Vi ønsker alle forbehold afskaffet, og vi er fuldt ud tilhængere af Schengensamarbejdet. Derfor sagde jeg også, at vi er positive indstillet over for forslaget, i det omfang det kan lade sig gøre.

Jeg har ikke hørt ministeren udtale sig ultimativt om det, og derfor vil jeg også bare sige, at hvis ikke det kunne lade sig gøre, så ønsker vi at påvirke Schengensamarbejdet og det europæiske samarbejde, som vi opfatter som noget dynamisk, noget, der kan ændres undervejs, sådan at det kan lade sig gøre, for vi synes, at intentionerne bag er ganske prisværdige.

Jeg vil også sige til fru Irene Simonsen, at det er sådan, at Venstre ønsker et nyt forbehold. Man ønsker, at vi skal have den her opt-out-model, hvor man kan vælge, om man vil være med, altså plukke fra hylderne af det europæiske samarbejde, og det synes jeg jo egentlig man skylder at tage med i betragtning, når man nu forsøger at føre sig frem her i dag, som om Venstre ultimativt mener, at alt EU-samarbejde er godt, for det er jo ikke tilfældet.

Man ønsker jo ikke fuldt samarbejde, hvad angår retlige og indre anliggender, for så kunne man ikke gennemføre den politik, man har, og det er derfor, at vi er noget mere europæisk sindede end Venstre.

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard. Nu har vi ikke noget retskrav på, at der er en SF-ordfører, og derfor går vi til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Først og fremmest vil jeg selvfølgelig godt takke for den debat, der i hvert fald har været, og de ganske få positive bemærkninger, der har været til forslaget.

På trods af hr. Jesper Langballe mener, at forslaget fra Enhedslisten er organiseret spild af tid, synes jeg nu alligevel, at hele den her debat om tildeling af besøgsvisum til mennesker ikke er organiseret spild af tid, men måske godt illustrerer, hvad det er for problemer, vi har i hvert fald for nogle partiers vedkommende med at betragte en verden, hvor mennesker, som har tætte familiebånd, bor mange forskellige steder i verden.